

Комисия за регулиране на съобщенията
Вх. № 04-04-365
Дата: 13.09.2018

**ДО
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА
СЪОБЩЕНИЯТА
ГР. СОФИЯ, УЛ. ГУРКО № 6**

На вниманието на г-н Росен Желязков – Председател на Комисията за регулиране на съобщенията

Относно: Открита процедура по обществени консултации относно изменения в Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление, Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга и Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга

УВАЖАЕМИ Г-Н ЖЕЛЯЗКОВ,

Във връзка с провежданото обществено обсъждане на Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (ФС за географски номера), Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС за мобилни номера) и Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга (ФС за негеографски номера), представяме на Вашето внимание становището на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД (БТК).

Видно от мотивите на КРС предложенията за промяна са насочени главно към регламентиране на преносимостта на номерата при предоставяне на услуги от т.нар. вторичен доставчик. В тази връзка бихме искали да обърнем внимание на непоследователността на въвежданите за предприятията задължения в отделни нормативни административни актове – функционални спецификации и наредба. По-конкретно бихме искали да посочим, че задължението по отношение на пренасянето на номера извън мрежата на вторичния доставчик или Port Out се регулира в действащата Наредба (чл. 43в, ал. 2 от Наредбата), а задължението за пренасяне в мрежата на вторичния доставчик или Port In се предлага да се регламентира по отделно във функционалните спецификации за всеки вид номера. Чрез предложеното изменение на посочените общо четири акта се създава непоследователност при регулирането на обществени отношения от една и съща област и следователно могат да се реализират различни правни последици. На мнение сме, че няма правна и регулаторна логика от посоченото разделение, което дори е и в противоречие с чл. 10 от Закона за нормативните актове (ЗНА). В тази връзка предлагаме на КРС да регламентира

задълженията за Port In и Port Out само в Наредбата или само във функционалните спецификации.

На следващо място бихме искали да обсъдим и най-големия проблем на осъществяване на бизнес-модела на предоставяне услуги като вторичен доставчик. Доказателство за съществуването на проблем е и фактът, че възможността за вторично предоставяне на номера на други предприятия първоначално е регламентирана през 2012 г. но вече шест години не е налице търговски интерес от такова предоставяне на номера от осъществяващите дейност предприятия. Следва да се има предвид, че предприятията през годините са идентифицирали вариантите за обезпечаване на преносимостта на договорна основа при вторичното предоставяне на номера. Въпреки това подобен модел на предоставяне на услуги не е осъществяван поради липсата на защита в достатъчна степен за предприятието, предоставящо вторично номера. Доколкото добра европейска практика в тази посока е развита в държавите-членки, включително и чрез правомощията на съответните регулаторни органи, ще изложим нашите притеснения в настоящото становище по същество за необходимостта от защита на интересите на предприятията и създаване на предпоставки за развитие на конкуренцията.

Доколкото предпоставка за пренасяне на номер може да бъде чисто икономически мотив от предоставяне на някаква пакетна услуга (не качеството на предоставяната услуга) считаме, че във функционалните спецификации следва да бъдат разписани и правила за пренасяне на номера между предоставящото вторично номера предприятие и вторичния доставчик. Липсата на такива правила и в тази връзка процедура също поставя двете предприятия в неравнопоставена позиция спрямо всички останали. Тези отношения не могат да бъдат регламентирани изцяло на договорна основа, доколкото е необходимо да съществуват задължения за пренасяне. В тази връзка и разпоредбата на чл. 134 от ЗЕС изисква създаване на възможност за пренасяне на номера „между предприятия“, а не пренасяне „между мрежи“. Ето защо предлагаме на КРС да бъдат разписани и правила в тази посока.

Не на последно място прави впечатление, че са заличени цели разпоредби, които не противоречат на закона или на предложенията на КРС. Последните имат за цел да декларират и гарантират спазването на технологичната неутралност, равнопоставеността на крайните потребители и необходимостта от спазване на закона. В тази връзка сме на мнение, че тези разпоредби не пречат на водената от КРС регулаторна политика и единствената им цел е представяне на обществените отношения, свързани с преносимостта на номерата в цялост и кодифицирани в един акт. Ето защо, дори и чрез тях да се преповтарят законови положения, предлагаме на КРС да не ги заличава доколкото това не носи някаква допълнителна стойност на съответните функционални спецификации.

В заключение бихме искали да посочим, че е необходимо всички действия на предприятието, предоставило вторично номера по отношение на пренасянето на номера от/към неговата мрежа на потребители на вторичния доставчик да се считат извършени от името и за сметка на този вторичен доставчик. В тази връзка са налице предложения за изменение, които не отчитат тази особеност и биха създали допълнителни трудности в обезпечаване на изискванията на законодателството и преговорния процес между предоставящия и ползващия вторично номера.

Конкретни бележки

Доколкото измененията са идентични в голяма степен независимо от видовете номера в настоящите бележки ще изразим общо становище, както следва:

1. Доставчик и вторичен доставчик.

Прегледът на консолидирани варианти на документите с действащите разпоредби и съответно добавените предложения от страна на КРС създават предпоставки за

противоречиво тълкуване и в тази връзка прилагане. В много случаи т.нар. вторичен доставчик ще бъде приемащ по отношение на конкретен номер и даряващ по отношение на друг номер, доколкото ЗЕС говори за пренасяне между предприятия, а не между мрежи. В тази връзка считаме, че определенията за „даряващ доставчик“, „даряваща мрежа“, „домейн на преносимост“, „приемащ доставчик“ и „приемаща мрежа“ следва да се изменят, като отчетат че номерата не се пренасят между мрежи, а между предприятия (арг. от чл. 134 от ЗЕС). Ако тези определения се променят в съзвучие със закона, то няма да има необходимост от добавянето на „вторичен доставчик“ в текстовете на всички ФС. В такъв случай вторичен доставчик ще бъде приравнен на всички останали предприятия и част от домейна. Това, че предоставилото му номера на вторична основа предприятие ще управлява комуникацията и маршрутизацията във връзка с преносимостта по своето същество е услуга на едро, която може да се предоставя от всяко предприятие, MVNE, MVNA и дори Advanced MVNO.

При положение, че КРС не намира логика в посоченото от БТК, молим за прецизиране на предложенията за изменение като законовото положение, че номера се пренасят между предприятия, а не между мрежи следва да намери своето ясно и последователно място в определенията за вторичен, даряващ и приемащ доставчик. Включването на вторичния доставчик в процеса по пренасяне на номера и обезпечаване на последния несъмнено ще усложни цялата процедура, но това е необходимо най-малко с оглед прилаганата цена на едро за обработване на заявленията и съответно изискванията за маршрутизация.

На мнение сме, че предложенията на КРС следва да бъдат прегледани отново и прецизирани, тъй като оставят впечатлението за механично добавяне на „вторичен доставчик“ към даряващия и съответно приемащия такъв, но не и реципрочно. В тази връзка не става ясно чии са задълженията и как се разпределят последните при ползване на примерната конструкцията: „приемащия доставчик/вторичния доставчик“. Доколкото различните разпоредби предполагат различна интерпретация предлагаме на КРС да ревизира предложенията си и където е необходимо да промени конструкцията „доставчик/вторичен доставчик“ с „доставчик и вторичен доставчик“, „доставчик или вторичен доставчик“ или „доставчик, съответно вторичния доставчик“. Последното е от особено значение доколкото нито една от двете страни не би желала да носи солидарна отговорност за нарушения на другата страна и това допълнително би усложнило договорните и преговорните отношения между тези страни.

В заключение считаме за основополагащо трите понятия да бъдат ревизирани в светлината на пренасяне на номера между предприятия, а не между мрежи и молим КРС за корекции в тази насока.

2. Основания за отказ от преносимост

На второ място бихме искали да обърнем внимание на основанията за отказ на преносимост. Считаме, че последните следва да бъдат раздробени, като изрично се разпише кои проверки се извършват от даряващия доставчик, от приемащия доставчик и от вторичния доставчик.

Тук впечатление прави фактът, че в основанията за отказ за преносимост даряващия доставчик следва да проверява дали в подаденото заявление за пренасяне на номер съдържа непълни и/или неточни данни на заявителя пренасяне лице. Когато конкретният заявен за пренасяне от мрежата на даряващия доставчик номер е предоставен за ползване на вторичен доставчик, то даряващия доставчик (съгласно действащото определение - даряващата мрежа) не може да извършва проверка за верността и точността на данните на потребителя на вторичния доставчик. Нещо повече – доколкото не става въпрос за данни на собствени крайни потребители, даряващия доставчик няма право и събира и обработва такива данни на основание на ЗЕС.

Във тази връзка е и разписаното задължение за отказ на основание общите условия на „вторичния доставчик“. Според нас това е ситуацията, в която приемащия доставчик (приемащата мрежа) следва да съблюдава и прилага общите условия на „вторичния доставчик“ и да следи дали е налице приложимо основание за отказ в последните. В описания предложен процес по-скоро именно последния следва да уведоми приемащата мрежа, че става въпрос за приложимо основание за отказ по общите му условия. Последното е и единствения възможен извод доколкото основанията за отказ като кредитна оценка, предишни отношения с доставчика и т.н. условия за отказ се преценяват на ниво отделен краен потребител и предишни отношения между конкретните две страни.

В продължение на описаното в общите бележки за солидарна отговорност бихме искали КРС ясно да посочи отговорните лица. В противен случай се рискува „създаваната възможност“ за вторично ползване на номера да не се случи в реалността. Типичен пример в тази посока са разпоредбите, отнасящи се до разглеждане на заявленията, сроковете за отстраняване на нередности и хипотетичния отказ (чл. 29, ал. 3 от ФС за негеографски номера, чл. 30, ал. 3 от ФС за национално значими номера, чл. 43, ал. 3 от ФС за географски номера). От посочените разпоредби не става ясно кое от двете предприятия извършва проверка по всички показатели, как се разпределят и как предприятията комуникират отделните проверки по между си и дали последните носят солидарна отговорност при неизпълнение на разпоредбата.

Не на последно място според нас би следвало да бъде разписан и процес на „пренасяне“ на номер между предприятието предоставило вторично номера и ползващото тези номера. Независимо, че реално става въпрос за предоставяне на услуги в рамките на една и съща мрежа с едно и също качество на услуги това е необходимо с оглед различните ценови параметри, промоции и пакетни услуги на двете предприятия. Липсата на възможност за реална конкуренция между двете предприятия е в противоречие с принципите за защита на конкуренцията и съответно защита на интересите на потребителите да извличат максимална ползва от предоставяните услуги.

3. Необходимост от преизчисляване на сроковете

Предвидено е задължение на вторичния доставчик, при когото се заявява преносимост, да изпрати заявлението до приемащия оператор, който му е предоставил номера на вторична основа до 1 час от подаване на заявлението. Включването на вторичния доставчик в процеса обаче не е отразено при изчисляването на сроковете за последващите действия. Така приемащият доставчик продължава да има задължение да прати NP Request до 2 (два) часа „от подаването“ на заявлението, но не се отчита, че един час му е „съкратен“ от обработката на заявлението от страна на вторичния доставчик, нито че е възможно вторичният да не си е спазил едночасовия срок за насочване на заявлението и/или дори да не го е изпратил. Във връзка с посоченото предлагаме да бъде регламентирано еднозначно, че при подаване на заявление за пренасяне при вторичен доставчик приемащият такъв разполага с 2 (два) часа за неговото изпращане към даряващия доставчик.

4. По отношение на предложението за изменение и допълване процедурите за преносимост

На мнение сме, че при настоящите предложения на КРС договорените процедури не следва да се променят. Доколкото Регулаторът поставя еднозначно вторичните доставчици извън домейна на преносимост, предоставянето на номера на последните на вторична основа не води до промяна в процесите по пренасяне на номера между мрежи. В допълнение - КРС не е предложила и изменение в разпоредбите от ФС, отнасящи се пряко до съдържанието на процедурите и изброяващи техните задължителни реквизити. В тази връзка механичното добавяне на „/вторичния доставчик“ в процедурите няма да носи добавена стойност за осъществявания процес по пренасяне на номера между мрежи и предложението не следва да се променя.

5. Създаване на защита на предприятието, предоставящо вторично номера

В Наредба 1 и функционалните спецификации не е уреден въпросът със защита на предприятията, предоставящи вторично номера. Това е и една от основните причини до настоящия момент този модел на предоставяне на услуги да не е част от практиката в сектора.

В тази връзка предлагаме конкретната защита да се осъществи чрез две ограничителни разпоредби за ползващото на вторична основа номера предприятие, а именно (1) изрично ограничаване на възможността за пренасяне на предоставените му номера в мрежата на друго предприятие и (2) изрично ограничаване на възможността за осъществяване на контакт от страна на вторичния доставчик с неговите крайни потребители с цел пренасяне на номера в друга мрежа. Предложеното ограничение по т. 2 е по аналогия на вече възприетото такова от КРС в чл. 22 от ФС за национално значими номера, чл. 32 от ФС за географски номера и чл. 19 от ФС за негеографски номера, но без условието за наличие на подадено заявление.

Мотивите за предложението ни се базират изцяло на породени от практиката проблеми за предприятия, предоставящи номера на вторична основа в ЕС. Липсата на забрани в този смисъл поставят предприятията, предоставили вторично номера спрямо съответните вторични доставчици в неравностойно положение при предоговаряне на условията за предоставяне на услугите на едро. Възможността за пренасяне на номерата в друга мрежа по всяко време на ползване на услугата на едро винаги предполага и нормативно създадена по-силна позиция при договаряне за получилия вторично номера. Последното предполага предоговаряне на условията на едро между двете страни в противоречие с добросъвестната търговска практика и чисто пазарните стимули за развитие на общия бизнес. Посоченият проблем с възможността за злоупотреба с по-силна позиция при договаряне е идентифициран в ЕС и реално е решен ex ante от регулаторни органи. На мнение сме, че до решаване на описаният проблем и в България за предприятията няма да съществува необходимия стимул (и гаранции) да преотстъпват вторично номера.

С оглед всичко изложено молим КРС за ревизиране на позицията и предложения начин за предоставяне на електронни съобщителни услуги чрез вторично предоставени номера съобразно становището на БТК. На мнение сме, че въпросите на включване на вторичния доставчик в процедурата по преносимост на номера следва да се разгледа обективно и от всички страни доколкото следва да се гарантира работещ процес и в тази връзка интерес от създаване на такъв бизнес-модел. В обобщение можем да посочим, че липсата на задълбочени промени във всички функционални спецификации няма да доведат до либерализиране на пазара на вторично предоставяне на номера. Без да се вземат предвид изложените в настоящото становище бележки, КРС ще създаде единствено бизнес възможност за новонавлизаща платформа, което не следва да е цел на КРС. Напротив, Регулаторът следва да предотвратява ограничаването на конкуренцията, да създава равни възможности и гаранции за всички предприятия като по този начин да осъществява и основна цел на закона – да подпомага развитието на вътрешния пазар на електронни съобщения (арг. от чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЕС).

С уважение

Заличено на основание чл.
5 от Регламент (ЕС)
2016/679

Славена Павлова
Пълномощник на изпълнителния директор